

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANDELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

**TI KAŽEŠ:
JA JESAM KRALJ**

**TRIDESET I ČETVRTA NEDJELJA KROZ GODINU -
ISUS KRIST KRALJ SVEGA STVORENJA**

mihael

46 / 2018.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANĐELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
Godište XIII. (2018.), Broj 46(377)
**TRIDESET I ČETVRTA NEDJELJA
KROZ GODINU,
25. studenoga 2018.**

Kontakt:

o. Stjepan Harjač, policijski kapelan
tel.: 22 712, 84 048;
e-mail: sharjac@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana
Tel.: 88 853, 82 805;
e-mail: vbakula@mup.hr

Naslovnica:
Žana Matulić Bilač, *Christus triumphans* -
Slikano raspelo iz crkve Sv. Andrije na Čiovu, 14. stoljeće,
Hrvatski restauratorski zavod, Restauratorski odjel Split,
<https://hrcak.srce.hr>

STUDENI - PROSINAC

**XXXIV. NEDJELJA KROZ
GODINU - KRIST KRALJ**
Katarina Aleksandrijska; Erazmo

Pon.	26.	Konrad; Leonard; Dubravko
Uto.	27.	Maksim; Severin; Virgilije
Sri.	28.	Sosten; Jakov Markijski
Čet.	29.	Saturnin; Illuminata; Svjetlana; Vlasta
Pet.	30.	Andrija apostol; Hrvoslav
Sub.	1.	Eligije; Natalija; Božena

MEDITACIJA

A rodilo se dijete u štali.

3

SLUŽBA RIJEČI - XXXIV. NEDJELJA KROZ GODINU

ČITANJA

Ti kažeš: ja jesam kralj

4

HOMILIJA

**Slaviti Krista Kralja u
postkršćanskom vremenu?**

6

KATEHEZA

Rock - glazba i sotonizam

8

Hrvatska marijanska svetišta

Svetište Gospe od Suza - Pleternica

12

Mali vjerouaučni leksikon

14

NAŠI POKOJNI

16

A rodilo se dijete u štali

Mesijanska ideja, koje je klijala u Izabranom narodu, nadala se da će u punini vremena doći Onaj koji će biti vrhovni Kralj, Prorok i Svećenik. I što su manje bili slobodni to su jače vjerovali kako će Kralj koji ima doći zapravo donijeti sreću i blagostanje Izabranom narodu i učiniti ga predvodnikom svega svijeta. Očekivali su Kralja koji će obnoviti i povećati Davidovo kraljevstvo. Očekivali su silnika, vojskovođu kojemu je na plećima vlast. Očekivali su onoga koji će biti sudac narodima.

A rodilo se dijete u štali.

Isus, od načina rađanja pa do smrti na križu, pokazuje da je njegov dolazak na ovaj svijet imao drukčiju nakanu. Bog želi spasenje svakoga čovjeka. Krist naviješta kraljevstvo pravde, ljubavi i mira. Duh nas potiče da budemo sluge jedni drugima.

Lako je povjerovati u onoga koji čini čudesa, kojemu se nebo i zemlja pokoravaju. Teško je povjerovati u raspetoga koji na križu umire. A naš Kralj Krist je upravo na križu u najkraljevskijem položaju.

Ako ne shvatimo činjenicu raspetoga Kralja, može se i nama dogoditi da ne prepoznamo trenutak spasenja. Ono što je zbunilo Izabrani narod u Starome Savezu, može zbuniti i nas, izabrani narod Božji - Crkvu Kristovu. I nama se može dogoditi da danas, razmišljajući o Kristu Kralju, mislimo na svevladara koji mišicom silnom upravlja cijelim svemirom, spreman suditi o svom drugom slavnom dolasku. No, naš Kralj je onaj koji se dragovoljno predao u smrt. Onaj isti koji je rekao da, ako želimo ići za njim, svakodnevno s ljubavlju prihvaćamo svoj križ. Potrebno je učiniti napor, koji je nemoguć bez milosti Duha Božjega, i prepoznati Krista Kralja u raspetome Nazarećaninu.

Tek kada to životom prihvatimo možemo napraviti sljedeći korak. Spremni smo proslaviti Boga služeći mu. A služenje i slavljenje uključuje samo jedno - opredijeljeni život u skladu s Božjom voljom.

Pozvani smo u svakodnevnom životu, usprkos svim poteškoćama i nesavršenostima, životom svjedočiti i riječima naviještati Ljubav koja nas ljubi. Ne trebamo biti zagledani u daleku budućnost i očekivati izvanredne događaje u kojima ćemo pokazati svoju veličinu, nego moramo biti, poput Boga, ovdje i sada djelatno prisutni. Ustrajnim svakodnevnim življnjem djelotvorne ljubavi suočujemo se onome koji je prošao zemljom čineći dobro.

Prvo čitanje: Dn 7,13 - 14

Vlast njegova vlast je vječna

Čitanje Knjige proroka Danijela

Gledah u noćnim viđenjima
i gle, na oblacima nebeskim dolazi
kao Sin čovječji.

On se približi Pradavnom
i dovedu ga k njemu.

Njemu bi predana vlast,
čast i kraljevstvo,
da mu služe svi narodi,
plemena i jezici.

Vlast njegova vlast je vječna
i nikada neće proći,
kraljevstvo je njegovo vječno
I nikada neće propasti.

Riječ Gospodnja

Otpjevni psalam: Ps 93, 1ab.1c-2.5

Gospodin kraljuje, u sjaj zaodjeven!

Gospodin kraljuje, u sjaj zaodjeven,
Gospodin zaodjeven moći i
opasan.

Čvrsto stoji krug zemaljski,
neće se poljuljati.

Čvrsto je prijestolje tvoje odiskona,
ti si od vječnosti!

Tvoja su obećanja vjere predostojna,
svetost je ures Doma tvojega,
Jahve, u sve dane!

Drugo čitanje: Otk 1, 5-8

**Knez kraljeva zemlje ...
učini nas Kraljevstvom, svećenicima**

Čitanje Otkrivenja svetoga Ivana apostola

Isus Krist, Svjedok vjerni,
Prvorođenac od mrtvih,
Vladar nad kraljevima zemaljskim.
Njemu koji nas ljubi,
koji nas Krvlju svojom otkupi od naših
grijeha
te nas učini kraljevstvom,
svećenicima Bogu i Ocu svojemu:
Njemu slava i vlast u vjeke vjekova!
Amen!

Gle, dolazi s oblacima
i gledat će ga svako oko,
svi oni koji su ga proboli, i
naricat će nad njim
sva plemena zemaljska.

- Da! Amen.

Ja sam Alfa i Omega,
govori Gospodin Bog -

Onaj koji jest
i koji bijaše
i koji dolazi,
Svevladar.

Riječ Gospodnja

Evangelje: Iv 18, 33b-37

Ti kažeš: ja jesam kralj.

Čitanje svetog Evangelija po Ivanu

Uono vrijeme:
Pilat upita Isusa:

- Ti li si židovski kralj?

Isus odgovori:

- Govoriš li ti to sam od sebe ili ti to drugi rekoše o meni?

Pilat odvrati:

- Zar sam ja Židov? Tvoj narod i glavari svećenički predadoše te meni. Sto si učinio?

Odgovori Isus:

- Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta. Kad bi moje kraljevstvo bilo od ovoga svijeta, moje bi se sluge borile da ne budem predan Židovima. Ali kraljevstvo moje nije odavde.

Nato mu reče Pilat:

- Ti si dakle kralj?

Isus odgovori:

- Ti kažeš: ja sam kralj. Ja sam se zato rodio i došao na svijet da svjedočim za istinu. Tko je god od istine, sluša moj glas.

Riječ Gospodnja

Slaviti Krista Kralja u postkršćanskom vremenu?

Ima utjecajnih ljudi koji govore o postkršćanskom vremenu i pri tome misle na naše doba. Imaju li posve krivo? Boga se iz javne svijesti uvelike potiskuje. Krist u životu velikog broja naših suvremenika ne igra nikakvu ulogu. A mi onda slavimo ovu nedjelju u crkvenoj godini kao blagdan Krista Kralja? Kraljevstvo i kraljevanje povezani su sa silom, s javnošću, vladavinom nad ljudima. A Isusovo vladanje danas se jedva može doživjeti. No, Isusovo vladanje nije se moglo iskusiti i doživjeti ni u Isusovo doba.

Kralj na križu

Prisjetimo se: kraljevski naslov Isus je prihvatio u poniženju, pri svojoj osudi, pri svojem smaknuću. Tada, kada je Isusu bila oduzeta svaka moć, dopustio je da ga nazovu kraljem. Poznajemo Isusa kao kralja na križu.

Ljudi Srednjega vijeka znali su kršćansko znanje izraziti slikama. U katedrali svetoga Pavla u Münsteru dominira golemi križ. Veliki lik visi na križu. No, s toga križa ne gleda čovjek boli s trnovom krunom i ranama od bičevanja, nego uspravni lik Gospodara. Dojmljivo je prikazan odnos između križa i Kristova kraljevanja.

Kada kršćani svoga Gospodina časte kao kralja, ne zaboravljaju put na kojem je Isus postao Gospodarom i Spasiteljem svijeta. Bio je to put poniženja i umiranja, put u smrt, koji je Krista doveo do pobjede i vladanja nad cijelim stvorenjem. Raspeti, naime, nije ostao u smrti. Kristovo kraljevstvo pokazuje se u Isusovoj pobjedi nad smrću po uskrsnuću. Krist Kralj, Gospodar nad smrću i svim silama smrti!

Na putu prema dovršenom kraljevanju Kristovu

Suskrsnućem Isusovim započinje vrijeme dovršenja svijeta, razvoj kraljevskoga vladanja Kristova. To se uvelike događa neprimjetno. Nametljiva svakodnevna događanja prekrivaju taj skriveni razvoj. Kao što oluja valove na površini mora tjera prema jugu, dok duboka golfska struja vodene mase nezadrživo vuče prema sjeveru, tako mi u površnom svakodnevnom događanju doživljavamo sile prolaznosti, a u vjeri ipak znamo za duboku struju spasenja, koja svijet privodi dovršenju u kraljevstvu života Kristova. Zanosno predstavlja sveti Pavao zajednici vjernika u Korintu ove događaje u kojima će se dogoditi očitovanje Kristove kraljevske vlasti. Poniženi, raspeti Isus, koji je prihvatio našu smrt, stavit će smrt sebi pod noge. Naš strah, smrt, ležat će bespomoćno. Sve leži Kristu pod nogama. Sve Krist stavlja pod noge Bogu, Ocu.

Katedrala u Münsteru, *Trijumfalni križ*, 13. stoljeće, www.paulusdom.de

Život Očev će Krist, Kralj, posjedovati u punini. U tom životu imaju udjela ljudi koji su Isusa prihvatali kao svoga Gospodina i vladara. Za nas, koji vjerujemo u Isusovu kraljevsku vlast i očekujemo očitovanje Krista vladara, teško je podnijeti da Božja vladavina koja je već zasinula tako malo prodire u naše vrijeme. Doživljavamo da se Kristovo gospodstvo ignorira. Sekularizirani svijet, koji ranjava i nas kršćane, dovoljan je sam sebi i ne gleda preko ruba osovjetskoga događanja. Obraćenje Kristu nije na vidiku. Mi smo malo stado koje u naše vrijeme čeka prođor Kristova kraljevanja. Engleski kardinal Newman molio je: „O Bože! Vrijeme je puno tjeskobe. Kristova stvar je kao u smrtnoj borbi. Pa ipak, nikada Krist nije moćnije koračao kroz zemaljsko vrijeme, nikada njegov dolazak nije bio jasniji, nikada njegova blizina osjetljivija, nikada njegova služba dragocjenija no sada. Pomolimo se zato njemu u ovim trenutcima vječnoga, između bure i oluje, u ovom zemaljskom vremenu: O Bože! Ti možeš rasvijetliti tu tamu! Ti jedini to možeš!“

Djela milosrđa kao ključ kraljevstva Kristova

Možemo moliti za prođor Kristove kraljevske vlasti. Možemo se pripremati za dolazak Kristove kraljevske vlasti. Kako se možemo pripremiti? Naš se kralj odlikuje time što je sam postao slugom. To bi bila priprema: postati slugom svima. Pri svom dolasku kao kralj Gospodin nas neće pitati jesmo li svih godina do dolaska njegova kraljevanja sve naše pouzdanje stavljali u njega, nego će nas pitati jesmo li mi drugima davali znakove za blizinu dolaska njegova. Dojmljivo je ponašanje koje ocrtava scena suda u Matejevu evanđelju. Prema djelima milosrđa bit će možemo pitani na početku Kristova kraljevanja: nahraniti gladne, žedne napojiti, strance i beskućnike primiti, gole odjenuti, bolesne pohoditi, zatvorenike utješiti. Krist je išao putem nemoći i milosrđa. Tako je postao pobjednikom nad zlom i smrću. Tako je postao Kraljem, koji će na kraju vremena imati svu moć u rukama. Milosrđe, ljubav i mir obilježavaju kraljevstvo Kralja Krista. Po djelima milosrđa može se naslutiti blizina Kristova kraljevanja. Djela milosrđa su ključ za vrata Kristova kraljevstva. Ako činimo djela milosrđa, Kristovo kraljevstvo već danas pokazuje svoje zračenje, i svijet dobiva priliku da se pripremi na dolazak Krista Kralja.

Služba riječi 281-15

Rock - glazba i sotonizam

Sotonizam u rock-glazbi: posao ili opredjeljenje?

Koliko ozbiljno misle glazbenici kad se služe sotonskim izričajima, kad pjevaju pjesme u čast i slavu Sotone? Malo se njih, kao npr. King Diamond (pjevač istoimene heavy metal skupine i pjevao u skupini "Merciful Fate", ali je već više od dvadeset godina i član Sotonske crkve u San Franciscu) ili Glen Benton (Pjevač i bas gitarist skupine "Deicide") javno i u intervjuima priznaju sljedbenicima Sotone ili ljubiteljima svega što je sotonsko. Istodobno, svaki se od njih protivi glasinama da su njihovi koncerti "crne mise". Velika većina glazbenika smatra ovakve svoje gegove običnim reklamnim trikom i ne misle pod tim ništa ozbiljno.

Želja za provokacijom sigurno je jedan od motiva. Marc Storage (pjevač švicarske heavy metal skupine "Krokus") dobar poznavatelj američke hard'n'heavy rock scene, kaže: "To što se na pozornici događa nije ništa drugo nego obična predstava. Iza kulisa se tome svi samo smiju i zadovoljno broje novac." Koliko se na lak način iz svega ovoga može izvući novca brzo su shvatili mnogi promučurni menadžeri. Tako je npr. Počelo - opet u Americi - s udrugom WICCA (Udruga

čarobnjaka i pobunjenika), koja se u međuvremenu proširila po čitavom svijetu i vrbuje uvijek nove i nove članove. "WICCA" u svom vlasništvu ima tri tvrtke, u kojima izdaje sve ploče i CD-e. Članovi ove udruge prakticiraju štovanje Sotone i njemu, posebnim obredima, posvećuju čitav svoj život. Poznata je i organizacija "Garry Funkell" koja ima sličnu propagandu.

Cilj svih ovakvih i sličnih udruga i organizacija jest, prije svega, prodati što više nosača zvuka, te na taj način prenijeti makar nešto od kulta Sotone na mlade ljudе. Za neke je skupine već odavno javna tajna da oni sve svoje ploče/CD-e, prije nego što dođu na tržište, posvećuju na crnim misama. Na drugoj strani, postoje u rock-glazbi osobe za koje je sotonizam uistinu cjelokupan stil njihova života. Oni prakticiraju okultizam, uzimaju imena pojedinih demona i vještica, organiziraju se u posebne kultove i otvoreno propagiraju đavlja, boreći se za pobjedu zla u ovom svijetu (Svi članovi black metal skupine "Venom" imaju posebna imena: Conrad (bas/vokal) zove se Cronos, Jeff (gitara) zove se Mantaš i Tony (bubnjevi) zove se Abaddon.).

U novije vrijeme sve je više takvih skupina, koje propagiraju sotonsko-okultni image u svojim tekstovima i na omotima ploča, a na koncertima se koriste nasilnom religioznošću koja je okrenuta crnoj strani. Neke od tih rock-zvijezda u takvoj igri s

religioznim elementima idu još korak dalje i stiliziraju svoje koncerte kao prave obrede religioznog usmjerenja. Ovome odgovara jasno konstituirana subkultura njihovih mladenačkih fan-klubova koji svoje korijene imaju u prijašnjim "rokersima", mladićima koji se oblače u crne kožne jakne, izivljavaju se u luđačkim jurnjavama na jakim motorima, o kojima vihore lisičji repovi, do besvjести plešu rock (odatle im i ime). Najpoznatiji su "Hell Angels". (Usp. B. Klaić, 1173.)

Iz ovakve religiozno-fenomenološke perspektive mogu se prepoznati i sličnosti s mnogim novoreligioznim sektama. Ovisnost ponašanja fanova o njihovim idolima na pozornici jako je bliska fiksiranju na utemeljitelja neke sekte. Čujemo ili čitamo o orgijama na grobljima, o obeščaćivanju grobova, o ljudskim i životinjskim žrtvama, o silovanjima, ili - u posljednje vrijeme sve češće - o potpaljivanju crkava, koja čine obožavatelji pojedinih death metal skupina. A od svega je najgore to što sve češće vijesti o međusobnim ritualnim ubojstvima kod heavy metalaca dolaze iz skandinavskih zemalja. Već krajem 60-ih godina bilo je pjevača i skupina koji su na svojim koncertima i u svojim pjesmama koketirali sa sotonizmom, ali zbog manjka publiciteta nisu bili poznati široj javnosti. Tek početkom 80-ih godina ovisnost o sotonizmu i mitologizaciji smrti se ne može previdjeti. Mnogi ljudi, posebno mlati, očarani su paranormalnim fenomenima. Posebno zastupljeni pravci u načinu tog izražavanja jesu: *black metal, death metal i doom metal.*

Pojam *black metal* više označava tekstualnu nego glazbenu stranu izraza. Riječ je o svim onim skupinama koje se bave crnom magijom, Sotonom, pentagramima, dok glazba pri tom varira, ali je rijetko nježna. Najpoznatiji predstavnici black metala su: King Diamond, Mercyful Fate, Venom Satan, Angelwitch, Black Widow. (Usp. Mirel Komad & Marin Jurić, Heavy Metal, Zagreb, 1995., str. 44.)

Death metal je radikalni oblik speed metala koji se od speeda razlikuje po tome što je još brži, tekstualno degutantniji i stupidniji i vokalno neartikulirani. Glavne teme su smrt, raspadanje, osakačivanje i sl. Pravac, izgleda napokon zamire jer istaknuti predstavnici odrastaju, uče svirati, ili im sve skupa dosadi pa zapale crkvu ili brutalno ubiju vođu konkurenetskog banda (kako se nedavno dogodilo u Norveškoj). Najpoznatiji predstavnici su: Possessed, Death, Morbid Angel, Deicide, Obituary, At the Gates, Vader, Pestilence, Atheist, Exumer, Massacre. (Usp. Mirel Komad & Marin Jurić, Heavy Metal, Zagreb, 1995., str. 45.)

Doom metal je, moglo bi se reći, dijete death metala nastalo grešnim začećem, kada je jedan dio bandova umjesto dodatnog ubrzanja ponudio radikalno usporenje, spore i valjajuće riffove, te atmosferu očaja i kataklizme. Najpoznatiji predstavnici su: Paradise Lost, Candlemass, Anathema, St. Vitus, Cathedral, Bathory, Solitude Aeternus. (Usp. Mirel Komad & Marin Jurić, Heavy Metal, Zagreb, 1995., str. 45.)

Rock - glazba i sotonizam

Rock glazba kao mogućnost dijaloga Crkve i mladih

Rock-glazba: izražaj mladenaštva

Čijenica je da postoje mladi - oko 80% slušatelja hard'n'heavy rocka (i više od 50% hard'n'heavy rock glazbenika) jesu adolescenti - za koje okultizam i sama osoba Sotone zauzimaju visoko mjesto u njihovom životu. U Sotoni oni vide pravu mogućnost svoga vlastitog izražaja, svog protesta protiv svijeta u kojemu se oni ne snalaze i koji ih ne prihvata i ne shvaća dovoljno ozbiljno. Možda bi se cijela ova stvarnost mogla sagledati i na ovaj način: Sotona je podložnik Bogu, a Bog je onaj koji je sve načinio, sve uredio. Sotona se pobunio protiv svega postojećega što je uređeno jer se ne da staviti u red, u uređenje; želi stvoriti svijet protiv onih koji su iznad njega, tj. protiv Boga. Mladi, koji se identificiraju sa Sotonom, često imaju dojam da im se odozgor (misli se prije svega na roditelje, odgojitelje, svećenike, profesore, na društvo, Institucije i sl.) ništa ne daje; u svemu ih se samo sprječava u njihovim naumima; posvuda i u svemu oni vide samo zabrane; nigdje nemaju slobodu živjeti na ovaj ili onaj način, iz-živjeti se, u čemu oni često razumiju iživljavanje s destruktivnim namjerama.

S obzirom na osovjetsku političku i materijalnu situaciju, stječe se dojam besmisla života u jednom takvom svijetu koji kao da je napušten/ostavljen od svih dobrih duhova, u kojemu sile tame/zla razaraju živote i - čini se -pobjeđuju. Zašto onda odmah ne stati na stranu pobjednika, Sotone? - jesu razmišljanja mnogih mladih glava.

U cijelokupnom hard'n'heavy ogranku rock'n'rolla ima otprilike 2% glazbenika koji svojim životom i svojim pjesmama šire okultne ideje i za koje se može reći da imaju nečega zajedničkoga sa Sotonom. Gledano u postotcima čini se da je to jako malo. Međutim, ne smije se zaboraviti ni sve njihove slušatelje, tj. sve one koji idu na njihove koncerте, kupuju njihove ploče. Sljedbenici Sotone u rock-glazbi prepoznatljivi su što na svojim koncertima, kao i na omotima ploča, često prekomjerno koriste križeve okrenute naopačke, pentagrame, slike čudovišta, tako da se često dolazi u sumnju da za njih ne postoji provokacija u kojoj se radi dobitka/slave ne bi htjeli okušati. Na njihovim koncertima možete vidjeti mlade, zbijene u gomilu ispred pozornice, kako bjesomučno tresu glavama s uzdignutim rukama i ispruženim "vanjskim prstima" (kažiprst i mali prst, a često i palac), što označava pozdrav Gospodaru tame, pozdrav Rogonji.

GLASNICI NADE

Glasnici nade, Naslovica singla u povodu dvadeset godina kršćanskog rocka

Nije jednostavno protumačiti što ti mladi u jednom takvom show-programu ili u takvoj vrsti glazbe pronalaze zanimljivim. Sigurno bi bilo pogrešno sve koji su došli na takav koncert okarakterizirati pripadnicima i ljubiteljima sotonizma. Mnogima od njih ova vrst glazbe služi samo kao ispušni ventil za njihovu nagomilanu agresiju. Vlastite frustracije često bivaju oslobođene u vrištanju i bjesomučnom pokretanju glave i cijelog tijela. Nekima je takva glazba samo još jedan obrambeni zid protiv odraslih i njihovog svijeta u kojem se oni ne pronalaze i u koji ni ne žele. Time mladi zapravo protestiraju protiv skrbništva i svakog oblika malograđanštine. Budemo li kao osobe i kao društvo, ili kao institucija, promatrali stvar s ove točke onda će i za nas vrijediti (samo)kritično pitanje: "Ne treba li ovu opasnost razumjeti kao izražaj propadajućeg osjećaja bezvrijednosti nasuprot konzumirajuće usmjerenom društvu koje ljudi prosuđuje samo prema njihovom materijalnom stanju, tj. prema

njihovoj mogućnosti davanja? I, radi li se uistinu kod hard'n'heavy rock slušatelja i izvođača o uvjerenim sotonskim sljedbenicima ili su sve one mrtvačke glave, gilotine, pentagrami, naopačke okrenuti križevi i kojekakvi kanibalistički motivi samo prodajna maskerada?"

Pitanje koje kao svećenik postavljam Crkvi kao instituciji: "Polazimo li mi u Crkvi od činjenice da velika većina mladih konzumatora rock-glazbe u pravilu još nema izdiferenciranu sliku svijeta ni ovosvjetske stvarnosti, niti ikakvu eksplicitnu religiju koja bi imala svoje temelje u njihovoj građevini, sagrađenoj na uvjerenju, na reflektirajućim iskustvima, i koja bi se u stvarnosti prakticirala u određenim oblicima pobožnosti?" Potpitnje za Crkvu, za društvo, ali i za svakoga od nas: "Nudimo li mi svim tim mladim ljudima nešto bolje, čime bismo ih izveli iz takvog svijeta, takve crno obojene stvarnosti?"

Anto Bobaš, *Rock glazba i sotonizam*, IV. Izdaneje, Teovizija, Zagreb, 2009.

Hrvatska marijanska svetišta

Svetište Gospe od Suza - Pleternica

Čudesni događaji u Siracusi

Relief Bezgrješnoga Srca Marijina, izrađen od gipsa, postavljen iznad bračnog kreveta u kući mладога bračног para Angela Iannusa i Antonine r. Giusto, plakao je ljudskim suzama 29., 30. i 31. kolovoza te 1. rujna 1953.g. U nedjelju 30. kolovoza jedan je kino amater snimio na film kako se oblikuju, teku i rastapaju te suze. Komisija liječnika i analitičara uzela je 1. rujna u 11 sati više od jednog kubnog centimetra te tekućine i izvršila mikroskopsku analizu koja je pronašla tragove proteina i urata. Odgovor znanosti bio je: ljudske suze. Fizičkih ozdravljenja, koja je ustanovljena liječnička komisija proglašila izvanrednima, bilo je oko 300 (od sredine studenog 1953.) a brojna su bila i obraćenja.

Riječ crkvenoga učiteljstva Sicilijanski episkopat, pod predsjedavanjem kardinala Ernesta Rufinija, izrekao je 13. prosinca 1953. svoj sud: „Ne može se sumnjati o stvarnosti suza... Neka takva manifestacija Nebeske Majke potakne sve na spasonosnu pokoru i na življu pobožnost prema Bezgrješnom Srcu Marijinu“.

Godinu dana kasnije papa Pio XII. zaključio je Marijanski kongres na Siciliji radio-porukom u kojoj, između ostaloga, kaže: „Bez sumnje, Marija je u nebu zauvijek sretna i ne trpi ni боли ni žalosti, ali Ona nije bezosjećajna, štoviše, uvijek gaji ljubav i sažaljenje prema ljudskom rodu kojem je bila dana za Majku... Hoće li ljudi razumjeti tajanstveni govor ovih suza?“

Papa Ivan Pavao II. prigodom posvete svetišta Gospe od Suza u Siracusi 6. studenog 1994. rekao je: „To su suze boli zbog onih koji odbijaju ljubav Božju. To su suze molitve, molitve majke koja daje snagu svakoj drugoj molitvi, to su suze nade koje otapaju tvrdoću srdaca!“

Pobožnosti Gospa od Suza u Pleternici

Godine 1954. u župi Bučje blizu Pleternice održavale su se misije pod vodstvom misionara Stjepana Müllera, isusovca iz Zagreba. Dok je razgovarao sa svećenicima o čudesnim događajima koji su se u Crkvi događali, misionar je posebno spomenuo događaj suzenja lika Gospe u Siracusi prethodne godine. Tom razgovoru bio je prisutan i vlč. Ljudevit Petrak, župnik iz Pleternice.

Nakon što je saslušao misionara, zamolio je sliku Gospe od Suza i s njom u ruci uputio se u crkvu te klečeći u molitvi zatražio prosvjetljenje od Gospodina.

Bilo je to teško vrijeme za pleterničku župu i njega osobno. Naime, 3. prosinca 1944. godine partizani su do temelja srušili župnu crkvu svetog Nikole. S noći od 11. na 12. svibnja 1945. godine pred njegovim očima ubijen je tadašnji pleternički župnik vlč. Franjo Radović. Nakon rušenja crkve komunističke su vlasti sprječavale ponovnu izgradnju župne crkve. Unatoč tome, župljani su se nedjeljom i blagdanom okupljali i slavili svetu misu na otvorenom.

Razmišljajući o svemu tome vlč. Petrk odlučio je uvesti pobožnosti Gospi od Suza kroz devet dana. Ono što je tada naumio, ostvario je naredne godine, te je 23. kolovoza 1955. započela devetnica na temeljima razorene župne crkve, a posljednje večeri 31. kolovoza, poslije svečanog euharistijskog slavlja, poveo je procesiju s upaljenim svijećama oko istih temelja crkve. Razlozi zbog kojih je vlč. Petrk započeo devetnicu Gospi od Suza, osim duboke predanosti Majci Božjoj, bili su molitva za duhovnu obnovu župe, očuvanje vjere pred najezdom bezbožnog komunizma te dobivanje dozvole za ponovnu izgradnju župne crkve.

Pleternica danas

Godinu za godinom, sve veći broj vjernika iz svih dijelova Hrvatske počeo je dolaziti u Pleternicu, usprkos sustavnom sprječavanju ondašnjih vlasti. Vjera naroda i njegova ljubav prema Mariji učini su da ostaci razorene crkve postanu mjesto molitve, navještanja Božje riječi, slavljenje svetih otajstava na kojem brojni hodočasnici postižu duhovno i tjelesno zdravlje po zagovoru Gospe od Suza.

Župnik Petrk brižno je i s ljubavlju 50 godina vodio župu, a 40 godina pobožnost Gospi od Suza, sve do 1994. kada odlazi u mirovinu. Njegovim nasljednikom imenova je vlč. Antun Čorković koji je s velikim marom nastavio promicati pobožnost, danas kao rektor svetišta u Pleternici.

Utemeljenjem Požeške biskupije 1997. godine i zauzimanjem biskupa dr. Antuna Škvorčevića hodočašće Gospi od Suza u Pleternici dobilo je novo značenje. Godine 2005. proslavlja se 50. obljetnica štovanja Gospe od Suza. Župu posjećuje Nadbiskup Siracuse Mons. Giuseppe Costanzo 26. kolovoza 2005. i donosi dio originalnih moći Siracuske Gospe koje trajno ostaju u vlasništvu Pleterničkog svetišta.

Također se 2005. godine izdaje i Dekret o uspostavi Svetišta Gospe od Suza U Pleternici.

Tekst i slike: <https://pozeska-biskupija.hr>

Mali vjeronaučni leksikon

Evandeoski savjeti

Evandeoski savjeti, tri novozavjetna duhovna savjeta prema Mt 19,12-26, Mk 10,17-31, Lk 18, 18-30 kojima se preporučuje naslijedovanje Krista u poslušnosti, spolnoj čistoći i siromaštvu. To je savršenstvo ljubavi na koje su pozvani svi vjernici. Tim savjetima suprotstavljaju se tri napasti, oholost, putenost, lakovost.

U redovništvu, Bogu posvećene osobe zavjetuju se na ta tri savjeta.

Evangelici

Evangelici, naziv *evangelici* nasuprot *papistima* predlagao je Martin Luther za pristaše reformacijskog pokreta. Taj naziv označuje pripadnike mnogih protestantskih, osobito luteranskih crkava, kao i sljedbenike evangeličkog pokreta u Velikoj Britaniji (1780-1830) i SAD-u. Pripadaju različitim crkvama (Anglikanska crkva, baptističke i kongregacionalističke zajednice). Naglašavali su osobno obraćanje i konfesionalni relativizam. U drugoj polovici XIX. st. i prvoj polovici XX. st., pripadnici protestantskih zajednica koje se u Europi i SAD-u opiru liberalnoj teologiji i naglašavaju osobno obraćanje i doslovni tumačenje Biblije.

Evangeličke crkve

Evangeličke crkve, članice Evangeličke unije utemeljene 1817. u Pruskoj (Pruska unija) spajanjem Evangeličke (luteranske) Crkve i Reformirane (kalvinističke) crkve. To su protestantske crkve u Njemačkoj, Švicarskoj i nekim sjevernoeuropskim zemljama. U Njemačkoj im pripada 12 ujedinjenih crkava Evangeličke unije, 13 luteranskih, dvije reformirane zemaljske crkve te Herrnhutska bratska zajednica. U Švicarskoj im pripadaju Evangelička reformirana crkva (kanton Vaud) i Reformirana evangelička crkva (Neuchatel i Fribourg).

Karavana u pustinji

Neki moćni vladar putovao je pustinjom u pratići duge karavane koja je prenosila njegovo nadaleko poznato blago: zlato i dragulje.

Na polovici puta, iscrpljena bliještanjem užarena pijeska, jedna deva iz karavane pada i više se ne diže.

Škrinja koju je nosila, skliznu niz sipinu, raspade se, a dragulji se rasuše po pijesku.

Kralj ne htjede usporavati karavanu, nije imao drugih škrinja, a deve su bile već preopterećene. S negodovanjem, ali i velikodušnošću, pozvao je svoje paževe i štitonoše da za sebe zadrže dragulje koje uspiju kupiti.

Mladići se pohlepno baciše na škrinju i njezino blago, bez daha pretražujući pijesak, a kralj nastavi put kroz pustinju.

Ubrzo osjeti da je još netko iza njega. Okrene se i vidje da je to jedan od njegovih paževa, zadihan i sav u znoju.

- A ti, upita ga kralj, zar nisi ostao da nešto kupiš?

Mladić dostojanstveno i ponosno odgovori:

- Ja slijedim svoga kralja.

Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta.

Iv 18, 36

Bruno Ferrero

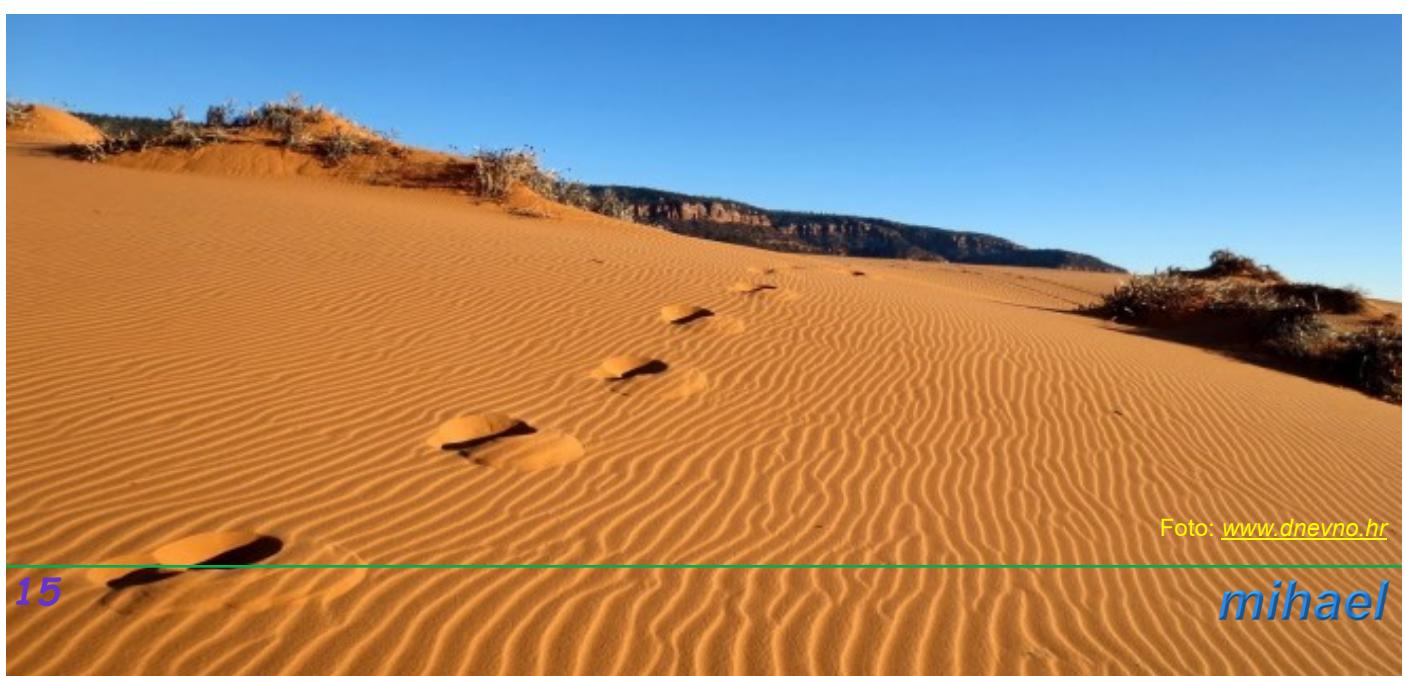

Foto: www.dnevno.hr

NAŠI POKOJNI

DAMIR KOLMAN,

PU zagrebačka, 27.studenoga 1991.

ZORAN BRKIĆ,

MUP, Lipik, 28. studenoga 1991.

MILJENKO ĆUTUK,

PU osječko - baranjska, Vinkovci, 28.studenoga 1991.

MARIJAN SABLJIĆ,

PU splitsko - dalmatinska, Lipik, 28. studenoga 1991.

PAVO FUNARIĆ,

PU brodsko - posavska, Novi Perkovci, 29. studenoga 1991.

VLADIMIR TOMAŠIĆ,

MUP, Pakrac, 29. studenoga 1991.

DRAŽEN ERHATIĆ,

PU koprivničko - križevačka, Pakrac, 1. prosinca 1991.

IVAN CIMERMAN,

PU koprivničko - križevačka, Pakrac, 1. prosinca 1991.

IVICA BOŠNJAK,

PU splitsko - dalmatinska, Ruskamen, 29. studenoga 992.

STANISLAV VUČIĆ,

PU splitsko - dalmatinska, Ruskamen, 29. studenoga 1992.

TOMISLA, ĐAKOVIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, u službi, Gašinci, 29. studenoga 1992.

IVICA JANOCH,

PU zagrebačka, Zagreb, 30. studenoga 1992.

VLADIMIR STOJIĆ,

(ATJ), PU osječko - baranjska, Psunj? Nova Gradiška ?, 28. studenoga 1994.

POČIVALI U MIRU!